

Po ovinku.

A: „Kako vam je ugajala moja nova tragedija?“

B: „Pustite jo vglasbiti in ako bo glasba dobra, napišite nov libreto!“

V SLIKARSKI RAZSTAVI.

(Spisal Ferdo Plemič.)

Rad sem v slikarski razstavi. Prosim, zakaj bi ne? — Ni ga boljšega užitka nego bivati par ur v taki razstavi. Prosim vas, zakaj tudi ne?

Pred mano rumenkasta masa popolnoma gole Aide, na levi kak motiv iz sinjih planin, na desni dva m dolga, jeden m visoka marina, pod mano mehek baržun okroglega naslonjača,

za mano — in to prosim seособno uvaževati — zakurjena peč. Pod takimi pogoji mora človek postati entuzijast za slikarsko umetnost, in če ne postane, je pravi — antikrist, ali pa človek, ki ima zakurjeno peč in mehak naslonjač sam doma. Če pa le sem ter tja zapustim svoj prostor in se podam v atriji, se to ne zgodi zaradi debele vratarice, tega mi le nikar ne mislite, nego zaradi tega, ker mi čisto brez kajenja ni obstati. Navadno se pa vrnem kmalu do svojega kotiča, stegnem noge od sebe, spravim roke v žep in dremljem t. j. če sem sam ne, a če kdo stopi v dvorano, povestim trepalnice ter skozi malo špranjo opazujem novodošlega entuzijasta.

To bi vam znal praviti! E kaj, kar povem vam.

Moj sedež je ravno nasproti uže imenovani sliki Aide. To vam je slika, to so vam barve, to so vam bedra! Kar zablšči ti v oči, ko stopiš v dvorano in nehote te privlači nekaj tja k tej — skoro bi rekel — egipčansko duhtečej ženi. — Ali kaj se vam bom izdajal z nadaljnim popisom, da sem v slikarstvu po mojega prijatelja Tilha besedah zveden „kakor mačka v kuharski vedi, dasi tiči vedno pri ognjišču“. Zato vam pa povem raji, kako so drugi o tej sliki govorili.

„A — a!“

Počasni, grozno škripajoči koraki, eni težji, drugi lažji. Debel mož z debelo, grozno neokusno, a zato z zlatom prepreženo žensko vstopi. Držita se pod pazduho.

„A — a!“

Ona se vstavi pred marino ter jame glasno občudovati srebrno se svetlikajoče valove.

„A — a! Glej, glej Janez kako lepo! Ah te barve!“

„Hm, te barve!“ reče on, a glava mu nekam sili proti sliki gole ženske.

„Skoro bi se ne zdelo res, kaj ne, take barve!“

„Hm, jaz sem jih videl tudi že bakrene.“

„Kaj, valove bakrene?“

„Hm, ne valove, hm, to je valove, da . . .“

„Glej ga farizejca! Jaz ti bom dala valove. Ono nesramno ženskuljo si gledal, ti, ti . . .“

„Tiho, tiho nu, vidiš, da so ljudje tu!“

Menil je mene, a slabo je naletel.

„Naj so le, jaz sem odkrita in odkrito povem vsakomur, da bi se oni, oni . . . moral obesiti predpasnik okolu života, da ne bo spravljal take bebce kakor tebe do pregrešnih mislij.“

„Nu, nu, teh pač nisem imel,“ se brani on najivno.

„Imel ali ne, sedaj mi greš ven!“

In šla sta.

Novi koraki, pogled name. Dve elegantni gospi stojita pred sliko.

„Hm!“

„Mehm!“

„Lepo!“

„Krasno!“

„Idealno občuteno!“

„Res!“

„Hm!“

„Mhm!“

„Mislim, da mora biti slikar zaljubljen.“

„Da, nesrečno.“

„Revež!“

„Ssst!“

„Kaj?“

„Glej tam!“

Dvoje krasnih oči se je uprlo v me, v moje rumeno lice, v moje dolge lase. Začudeno, božajoče so hiteli pogledi ob moji postavi tja dol do oguljenih pet. Dve nežni ročici se stisneta.

„To je on.“

„On, slikar!“

„Spi.“

„Zaspal je pred svojo sliko, pred svojo boginjo.“

„Spi.“

„Spi.“

Lahni koraki plavajočih nožic, lahni pritisk vročih usten ob moje čelo, šumeča krila in — ostal sem sam z dvema poljuboma.

„Nu, krivično blago hočem koj oddati onemu, ki mu je bilo namenjeno. Veseli se, moj Miha, jutri dobiš dva poljuba od mene.“

Pri tem sklepu sem resnično zaspal. Prebudi me precej glasen prepir. Dva gospoda stojita pred sliko, jeden dolg in plavolas, drugi čokast in redkolas.

„Rečem vam, dragi moj,“ se oglasi čokasti gospod, „ne prepirajte se mi vedno. To je Aida od . . .“

„Prosim,“ zavrne drugi, „v programu je zapisano ,bik iz posestva grofa N.‘ Program tudi kaj ve.“

„Za božjo voljo bik, bik! Odprite oči! Ne zamerim vam, da ste pri oni skupini „koze pri studentu“ v enomer trdili, da predstavlja slika dvoletnega žrebca, ali tu vidi vsak otrok, da je to ženska.“

„Ne kvasite mi bedastoč, to je bik . . .“ reče mirno dolgo-petec.

„Kdo vam to reče?“ pretrga ga nervozno tovariš.

„Program.“

„Vi, pa vaš program! (Tu se mu zjasni čelo.) Aha, aha, zmotili ste se v številki.“

„Nič zmotil, le poglejte 217—217.“

„Res, hm! Ali čujte, kak program pa imate v roki? Tu je, za boga, o samih bikih, juncih, kravah in žrebcih govor.“

„Hem, hem!“

Obrneta naslovno stran in oba hkrati prečitata na glas:

„Program deželne živinske razstave.“

„He, he, he!“ smeje se prav prisrčno debeleuh, a dolginu postane lice še dalje.

Lahkokrili koraki, obligaten pogled na me, dvoje mladih deklic se vstavi pred sliko. Večja je krasno vzrastla. Koj sem spoznal, imela je Aidini rami. Ozko se primeta, stisneta glavici skupaj in se zagledati v sliko. Potem jameti šepetati, tajnostno, žuboreče. Kmalu na to hihitanje.

„Tedaj le res — — si ti?“

„Jaz — on — veš.“

„Aha! — kaj — hm, ljubeznjiv?“

„Hm, hm, hm . . .“

„Hi, hi!“

„Hi, hi, hi!“

„Njegov model?“

„Na ti hudir, kje je pa tista svinarija?“

Pravi tip čevljarkega mojstra vstopi.

„Aha, ta-le je! — Glej, glej! — Prav je imei moj prijatelj Jaka, takih žensk ni z lahka najti.“

„Kaj pa vi rečete?“ obrne se do mene.

Dremal sem mirno dalje.

„Glej ga čuka, ta-le je zaspal.“

Sede poleg mene.

„Na, lepa pa je res, to že! Če se spomnim na svojo staro. Ha, ha, to motovilo. — No, vi prijatelj, če boste tako spali, zaspite še sodnji dan!“

Pričel sem hrkati.

„Kaj, ka-aj? S takimi petami hodi ti ta človek po svetu! Bravo, pa še zmerjajo čez nas čevljarje. Kako boš popravil, če je gorenje usnje fuč. No, pa z bogom!“

Še enkrat se vstavi pred sliko in potem odide, ne da bi pogledal na desno ali levo.

Dve dami, jedna suha, z naočniki, druga debela; obe priletni.

„To ni ženska!“ reče prva in premeri sliko.

„Prav imate, to ni ženska,“ dostavi druga.

„Ženska je drugačna!“ zopet prva.

„Da, drugačna.“

„Bolj suha!“

„Bolj debela!“

Spogledali sta se.

Rejen gospod v črni suknji, z visokim svitlim klobukom; duhovnik.

Pogled name in bližje pristopi. Ostre poteze okoli ust se mu ugladijo. Umetnost razvija svojo moč nad njegovo dušo. Polagoma se mu dvigne desnica, in rahlo mu zatrepečejo prsti po barvanem platnu. Zdrzne se, obrne v stran. Pogled name, v moje na stečaj odprte oči, in njegove poteze zadobe zopet prejšnjo rezkost. Težkimi koraki odhaja.

Znani glasovi, mlenje pol ducata rok.

„No, vender enkrat v boljši temperaturi.“

„Prekleta je mraz zunaj.“

„To pa, to.“

„Ha, ha, kako greje.“

„Imeniten umotvor.“

„Kaj?“

„Peč, seveda.“

„Ha, ha.“

„Nič ne hranijo z drvi tukaj.“

„Pojdi no malo v stran.“

„Ne, dragi, sem značaj, ki se ne umakne.“

„Brke si popravi.“

„Zvečer ne bomo zmrzovali.“

„Kako to?“

„Miha je prodal sliko.“

„Aido?“

„Da.“

„Hura!“

„Kaj res!“ viknem in zazrem najprej v — Tilha.“

„Na ga jazbeca, kje tiči!“ reče on.

„Peč je zvohal!“ drugi nato.

„Res je, res! Aida je prodana, dobro prodana“ reče tretji.

„Z nami pojdi!“ pravi četrti.

Kaj sem hotel, pustil sem svoj sedež drugemu opazovalcu. Jeli kdo sedel nanj?

Zadnji stvor.

Da v šestih dneh je vstvaril Bog
nebo, zemljo in vse okrog,
učencek vsak prav dobro ve;
in da postavil v rajski zbor
on Evo je kot zadnji stvor,
vsem temeljito znano je;
čemu pa Bog med bitji ni
koj Evo vstvaril prve dni,
pač lahko je umeti,
ker z žensko — sploh ni nič začeti!

Silvester K. Jelenov.

ŽANE Z IBLANE.

VI.

Fikslandan, je blu un dan luštn na planinskim ples! Tku sma se sukal pu zol u Narodnmo dom, de sa se še meskontarjm sline cedile in sa ud same jeze klanete grizl, k sa mogli cela nuč u sneg prgmah sedet in nam muska špilat. Ta nar bl se je giftu kapelmajstr, k je mogu iz ena prekla po enmo lopari drgnt, de je use škripal. Vem, de b m ta narrajš tist lupar u buča vrgu, kedr sm mem nega pceptou. Tu je trpel skori cela nuč; k sm biu pa enkat že vorng razican, sm pustu Žefka u štih in sm šou ke

h enmo štant in sm se Kirbischschuwe pekarije nažeru, de b m hmal trebuh poču. K sm mou enkat tud soj vamp nabasan ket Martn Skrpan soja besaga, sm se pa usedu za miza in sm začeu tiste cajtnge brat, k sa jh tista nuč dvakrat vn dal in je ubakat en hausbezicar iz Trnoug, u nh soje utrobe vezu in brauce martru. Orka luj! Kumi sm par cajlc prebrau, pa zagledam, de maja spet mene u grif in de m te preklete ušesa prešičuve prauja clu, de sm jest, Žane z Iblane, baraba. Jest sm mislu, de me u boži žlak trofnu ud same jeze, tku sm se giftu, in tu rečm, če b jest tekat tistga hausbezicarja u roka dubu, b mu prou gvišn ušesa iz kurerinam pupulu, a b ga pa tku ub tla vrgu, de b deset gulđinarju zaceru, predn b spet ustou. Pa srumak ni mou kusa pridet na ta untrholtnga, k je vedu, de b se medva škilast pugledala, zatu je pa ustou iz sojm špajskostnam raj, duma za pečjo. —

K sm u soj jez tkula pu zol ukul hodu in gledu, ki b tega falota narajmu, me pa naenkat pukliče en gspud, k je tam na enmo fajlari slonu, kokr de b grevnga bediu, h seb. Kumi sm pršou mal bliži, pa vidm, de je tu moj gspud iz Starga trga, k sma ulan skp na jaga hudila. „Buh jh pužiu, gspud! Kua pa uni tlela cagaja; nej greja rajš plesat, če jh še noge držeja, kua boja tlela fajlarje pudpiral, k še dobr stujeja!“

„Mouč, Žane, kua me uš zmeri štenku in pust mene mal guvort! Puglej, dons mam jest ena pusebna jagrska sreča! Flinta sm duma pustu, pa sm use glih ena taka kapital afna ujagu, de ja kumi nesm! Kaj misleš, a b na kazal jt zdela dam pu flinta in ja pol mahnt na jaga? A b ti šou iz mana?“

„Zakua pa ne! Jest sm že ajnrštondn! Me u na luft saj mal jeza menila!

„Astn gut! Pa pejva!“ sa rekl gspud; pubral soja afna in sma kreulala dam pu flinta, pol pa preke Horjul na jaga.

Gspud sa mel prou. Sreča sma mela na jag. Kumi se je mal dan uštumu, sma že ufermala enga tku diviga mačka, da sma zavle nega še ob klubuke pršla. Kašna rajža je bla nazaj, tu m pa še praut ni treba, sej tku usak ve, kuku hodma punavad z jage.

Zdej pa še ena pametna beseda tistmo gspude dohtari, k na rotuš use dobre nč na plačujeja, use hude pa štrafujeja in k sa mene enkat zavle tistga plunka pr Lah za dvejest kronc upilel.

Un dan, k je tist Kumarata pršou pumagat u sluvensk trjatr Trabaturja špilat, sa bli gspud dohtar iz rotuža tud u trjatr, pa še na šperzic sa sedel; tu m na uja mogl obštrajtat, zatu, k mam priče. Tekat je špilu tud en šaušpilar, k je bl debel peu, pa tud bl tih ket Kumarata iz Zagreba in ta šaušpilar je ceu cajt na pin pu tleh pluvau, pa s gspud dohtar z rotuža še glihe nisa s tega sturl. Jest sm mislu, de uja u lit skučil in de ga uja pustl prec uklent in u špehkamra lifrat, kokr sa tekat mene, pa je blu ena figa. Zdej pa jest prašam gspud dohtarja: a sa tiste tablice, k je gor zapisan, de se na sme pu tleh pluvat, pustl sam za Žaneta dрукat, al tud za druge ldi; al mislja, de je Žanetu plunk kej bl giftn, kokr ud enga šaušpilarja? Nej m tula pr en prložnast puveja, de se um vedu zanaprej rihtat. Drgač pa nč zamere, zatu, k jh jest ubrajtam, ket enga fajm gspuda in nč družga na želim, kokr, de b na šli tku hmal u penzjon, kokr je šou tist gspud, k je mou pred nim ta štela, ampak, de b še stu in stu let falote štrafval in zdrau in vesel hudil u trjatr gledat, kok šaušpilari pu tleh pluvaja. Bulšga gspuda s še mislt na morma, ket sa uni, zatu, k nisa tku štrenk, kokr sa krajnsk žendari. Če b mel mi tuki še žendarje tku fidel, ket sa na Štajarskm, tamki u Žauc pr Cel, k namest, de b falote uklenil, kedr razsajaja, jm pa še pumagaja žingat tista „Vahta na gmajn“, pol b blu pa na tem svet res velik bl luštn, kokr pa na unmo.

Nesporazumljenje.

„Papa, meni se dozdeva, da naš učitelj klavirja igra z Aničo karte in ne klavir!“

„Beži, beži!“

„Res! Ravnokar sem čul, ko ji je rekel: gospodična igrajte — „a s!“

Zvestoba psa je zaradi tega občudovanja vredna, ker pes izkazuje zvestobo z dejanji, ne z — besedami.

Odlična kuharica.

„Ti, kadar mi boš pisal, napravi takole name naslov: Naj prejme kuharica pri gospej generalki pl. Brdausovi njeni ekscelenci Marički Šefli.“

Hudobno.

Prijatelj T. je moral biti pa silno nahoden tedaj, ko si je izbiral nevesto!

„Zakaj, nahoden?“

„Zato, ker nahoden človek ne izgubi samo voh, temveč tudi — ukus!“

Pozna se.

„Gospod profesor, vi imate pa dva dežnika s seboj!“

„Vem! Vzel sem zato dva s seboj, da lahko enega kje pozabim, a mi ostane še vedno eden za slučaj slabega vremena!“

Antecipando.

„Kaj pa je tistemu debelemu gospodu tam pri oni mizi? Ves čas si že briše pot iz čela in vender sedi že dobro uro tu v kavarni, vroče pa o tem času ni.“

„Čisto naravno, hišni gospodar je in poti se že ob sami misli na vse one stopnice, ki jih bo moral danes ob sklepu stannarinskega kvartala prestopicati.“

Iz nesrečnikovega dnevnika.

Danes mi je moja soproga vrgla skledo kave v obraz, metlo pod noge, 24 psovok okoli ušes, tri pridige na glavo in slednjič mi je še rekla, da jo spravim v grob.

Upravičeno žalovanje.

Gost: „Kaj pa je danes občinskemu tajniku, da se tako kislo drži?“

Župan-krčmar: „Eh, moj pes mu je vso pečenko požrl s krožnika, pa se mi ne upa pritožiti!“

Rajbnčan pr škafovi maši v Leblani.

(Prosto po Antonu Léсарju, katehetu in učitelju slovenščine na ljubljanski c. kr. višji realki v Ljubljani.)

I.

Glih ano s' boto zjütrej je blu, k sva se s fantom z dumi udpravlala.

Sem djau: „Pajdi z mano Janezek, greva v Leblano.“

Nu, pa sva šla.

Prideva v majstu, spečava, kar sva imajla, hitru, potlej sem pa djau: „Kaj bova dougu mudila, kar ncoj greva prti dumi, čeprou mau bl ksnu prrumava damü.“

Janezek pa, k je bl domisune glavé, se spomni preci, de je drügi dan nedajla, pa mi pravi: „Očá!“

„Kaj je?“ sm djau, „kaj bi radu, kruotišče?“

„Jütri je nedejla“, mi pravi, „dajva, počakajva še do jütri tükaj, bova šla jütri k škafovi maši!“

Lej ga kruota, sm djau sam pr sabi, koku je brihtnu! Že, k' je majhnu blu, je kazalu, de naj neümnu, de se pa kej tacga damisli, pa rajs najsem mislu! Vajste, k je biu Janezek še majhn, je biu ankat s kladucam okence vbu, pa sm že takrat djau, de mu ne bo trebja lunc po svajti vozit. Drugo rajžo je biu najkaj üro popravu, de naj več toku šla, pa sem preci djau, za urmo-harja ga bo trajba dat.

Vajste, pa tüdi drgači mu gre vsaka rajč hitru v glavo.

K'd'r je smrkou, samu malu ga je potrajba dregnt: „Janezek, vsekni se“, pa preci zastoupi, pa se vsekne.

I nu, vajste, za tu sem ga biu pa zdej tüdi seboj vzeu, k' sem vajdu, de mi ne bo napotja dajlou. In rajs je pokazou, de se najsem biu zmuotu. Zetu sem pa tüdi preci prkntenou, de ostaniva.

II.

Zjütraj drügi dan na vse zgudej se odpravva od numaraajns — vajste, tam sva bla čez nuč, pa füksa sem biu kekej v štalo djau, — se odpravva od numaraajns, koker sem reku, v šenklavško cerku k škafovi maši. Zdej pa, k najsem vajdu, kej de je glih ta cerku, sem sevajde mogu zmerej sprašovat in sprašovat, kje de je. Nazadnje vendar prideva do anga mastü, k' mu' pravijo flečkajnerski must. Jest sem biu že ranku mau trüden, Janezek pa tüdi. Pa se naslonim ke na tisto železno ograjo, pa fajfo kadim. Kar mi pravi Janezek: „Očá, merkejte, fajfa vam bo v vudo pala!“

„Nak“, pravim, pa kumej zgovorim, že je bla fajfa v vodi. Lej, kruota brihtna, napraj je vajdlu, de mi bo fajfa v vudo pala, s tjabo bo še ankrat najkaj, si mislim.

Netu greva nepraj in nezadnje srečnu prideva v cerku.

Kmalü pazgani pr žagradi.

Nu, sem djau, zdej se bu pa začelu.

Pridejo neprvu lemenatarji od desne strani, vsi v bajlih srajcah. Štejem, štejem do dvajset, pa jih naj blu konca; polej sem pa nehau št't.

Lemenatarji se postavjo okul ltarja. Za nimi pa pridejo ani drugi gospudje v rdečih, kuku b' djau ranku ušpetli je blu tistu rdeče, k' so imajli na sjabi.

„Vidiš, Janezèk, to so kólerji ti gaspudje,“ sem djau fantki.

Tok ti gaspudje gredo túdi za ltar, pa sedejo tamkej ranku u ane spovednice, samu linc naj blu, pa vsi so se vidli.

Čüdnú, pravim sam pr sjabi, teku stari gaspudje, pa ne znajo mašóvat, de gredo za ltar!

Netu pa prženo škofo, vsega v zlati, pa ano špičasto kapo je imu ne glavi. Aden mu je pa tisto dougo kiklo nesu od zad, de se nej ranku po tlajh vlajkla. Pa še najkej gaspudu je šlu za nim. Mečkajo, mečkajo, prajden škofo k ltarji spravjo.

Popraj sem biu že rajku Janezki: „Janezèk, zadajla sva jo. Pr našm ercpresterju maša pu üre trpi, zetu, k' so sami; tükaj je pa več gaspudu, vsak bo najkej opravu, pa bo precí ven.“

Zdej sem pa že vidu, de sem se biu zmotu.

Ranku drüg drügmí so bli ne poti. Škof pa túdi, kokr bi djau, naj znou maše brat, ranku Pühkov Lükek, k je z galí bajs dejlou, je pa koritu ratalu. Zmerez so mu mogli svajtit, pa s prstam kazat. Peljajo škofo ke na levo stran na en stou, drügi gaspudje, k so bli nazadne ž njim pršli, pa na vsako stran njaga. Aden mu vzame tisto špičasto kapo z glavé, drügi mu ano majčk'no ranku peharček dene na glavo, tretji mu pa tisto velko pastirsko palcö iz roké vzame.

Sevajde, zdej se mu naj blu trajba operat najno, k' je sedu.

Netu m prnesó ane bükve, bl majhne.

An cajt platlá, platlá, prebira inu prebira, pa mende najso ble prave, zetu, k' je križ naredu čeznje, kokr deb' djau: „stran — drüge!“

Rajs mu prnesejo drüge, bl velike.

Tist, k' mu je biu prej tisto velko, špičesto kapo uzeu, mu jo zdej brž na glavo posadi, de je imu ranku pr te velikih bükvah te velko kapo.

Zdej so pa ble bükve že ta prave. Zakaj precí je ustou, pa začeu brat. Kokr je prebrau s težko mujo, kar so mu drügi pokazali, jih zapré, pokadi inu križ naredi čeznje.

Netu pa sede.

Zdej so ga pa začeli slačit, pa v čistu drug gvant oblačit.

Naš ercprester se nikuli tulku ne potija — sem djau pr sjabi — de b jh blu trajba preoblač't, če prou bl urnu mašüjeja“.

Kar zaslišim anu žvenklajne od lajve strani.

Gledam, gledam kaj je tu, in rajs zagledam ano rdečo kruoto v bajli srajci.

Tu kruotišče je imajlu anu dougu metlišče v ruoki, samu, de je bla ana mošnja ne konci nemajstu metlé.

In kogar je s tistu mošnjó v nus dreg'nlu, pa mu je biu najkaj dužan. Kulku ne vajm, zakaj so brez kvitenge dajali.

„Janezèk, bajživa,“ sem djau, „de ne bova túdi midva kej dužna!“

Pa grevá.

Pa t prideva do anih vrat, odpreva, pa zagledava ane štenge pred sabo.

„Al očá, poprajd naj blu šteng, k sva pršla v cerku,“ pravi Janezek.

„Kar bajživa, bova že kam pršla; al ne vidiš, tista rdeča kruota z mošnjo bo precí túkej!“

Kobalva, kobalva po tistih štengah, pa prideva ranku ne ano šüpo.

Túkej je sedu aden za ano mizo, pa žlice je prebirou, bajle pa črne so ble, pa nobena naj bla ta prava.

Aden je polajnu grizu, aden je kračo obirou, aden je pleče drgnu, aden je mesengaste klobase ju — gosli so goslale, citre so citrale, orglje so orgljale, bajs je pa renčou.

Kar pride ana kruota k mjani, pa pravi, de se ne smaj ne kori bt.

Kaj majnte, nemara je tisto šüpo mislu, k' je djau: ne kori? „Fantèk“, sem djau, „túkej túdi n'č naj. Pajdi, grevâ doli.“ Pa grevâ.

Nezadnje sva vendar pršla iz cerkvé. Kókr prideva ven, pa se precí prdúšim — če prou je bla nedajla — de ne grem nikuli več k škafoví maši.

Zetu sva hitru šla k numaraajns nazaj, napregla inu se odpelala damü.

Oče župan.

Župan je oče vrli mož
in prvi v celi vasi,
skrbi pri seji svojih mož,
da bedost se ne kvasi.

On znan je daleč naokrog
kot bistroumna glava,
odloke kuje izpodrok,
kot bil bi doktor prava.

Glavar — ta mu zaupa vse,
ker mnogo vanj veruje,
in govorica tajna je:
še cesar ga spoštuje!

Saj pa se tudi bere mu
z lica samozavestje,
beseda kjer ne stri komu —
pa trdo je opestje.

Oblast kjer dače ne dobi,
tam jo župan iztirja,
če komu slabo se godi,
k županu brž pridirja.

Deli pa svojo on oblast
in svoje delovanje
le takrat, če vlovi se v past
oh — matere županje.

Silvester K. Jelenov.

Neprijetno.

„Ako se res nameravaš poročiti, zakaj se ne obrneš na posredovalnico zakonov ‚Amor‘ na Dunaju?“

„Eh, tam dolgujem pristojbino še za mojo prvo ženo!“

Klerikalna obstrukcija žrè, žrè in žrè.

Dokaj let je že poteklo, kar je vsled brezbržnosti tedanjega deželnega odbora prišel „biser kranjske dežele“ rajski Bled z obširno okolico po nakupu v židovske roke. Ves narod je tedaj obžaloval to nezgodo in še danes ne more odpustiti možem, ki so imeli tedaj deželno krmilo v rokah, te pregrehe. In vendar bi se ta malomarnost dala sedaj popraviti, ko bi ne bilo te preklicane klerikalne obstrukcije, ki veže roke vsem delavnim, za blagor dežele vnetim deželnim odbornikom, kajti „biser kranjske dežele“ je zopet naprodaj.

Kar pa nekdanji deželni odbor ni storil vsled malomarnosti, sedanji pa zaradi klerikalne obstrukcije ne more storiti, to naj stori vsaj kdo izmed imovitih rodoljubov slovenskih, da ostane ta „kinč nebeški“, ako že ne v lasti dežele, vsaj v lasti Slovencea.

Prodajni pogoji, ki so baje zelo ugodni, izvedo se v kavarni „Valvasor“, ali pa pri sobnem slikarju Baragi. Opozoriti pa moramo, da se je kupcu treba podvizati, kajti Majerjeva hiša se bo začela v kratkem podirati in potem utegne priti „biser kranjske dežele“ v roke kakemu — starinarju.

Kam pa Kham?

Ko brez miru okrog divjam,
prijatljji vprašajo me, kam pa Kham?
Vprašajte raj oblak neba,
vprašajte raje val morja,
kedar mogočni gospodar
drvi jih semtertje vihar;
oblak ne vé in val ne kam,
kam noga nese me ne znam
le samo to še dobro vem,
da brez klobuka domov ne smem,
in da ni ceste vrh zemlje,
ki b došt široka bla zame!

Po Preširnu „Jež“.

Današnjemu „Ježu“ smo pridejali nakaznice, kdor še ni plačal naročnine, bo že vedel — zakaj ter bo tudi zadostil svoji dolžnosti.

OGLASI PRIPOROČILA VREDNIH DOMAČIH TVRDK

Ustanovljeno 1842.

Brata Eberl, Ljubljana

slikarja napisov in lakirarja.
Dekoracijska, stavbena in pohištvna pleskarja.
Delavnica: Igriške ulice števil. 8.
Telefon 154.

tovarna oljnatih barv, laka in firneža z električno gonilno silo.
Telefon 154.
Trgovina in pisarna: Miklošičeve (Frančiškanske) ulice 6.

Pekarija, slaščičarna in kavarna JAKOB ZALAZNIK

Ljubljana, Stari trg 21.
Filijalke: Telefon: št. 194.
Glavni trg 6 — Sv. Petra cesta 26

GRIČAR & MEJAČ

Ljubljana, Prešernove ulice
priporoča svojo največjo in najstarejšo trgovino z izgotovljeno obleko za gospode in dečke, gospe in deklince.

Šivalne stroje

priznane najboljše izdelke za družine in obrtnike priporoča tovarniška zaloga šivalnih strojev

IV. JAX IN SIN
Ljubljana,
Dunajska cesta št. 17.

FRANC ČUDEN

urar in trgovina z zlatino
Ljubljana, Prešernove ulice 1.
Velika zaloga vsakovrstnih žepnih in stenskih ur ter ur budilnic itd.
Najnovější ceniki zastoj in franko.

L. MIKUSCH
v Ljubljani, Mestni trg števil. 15.
priporoča svojo bogato zalogo
dežnikov in solnčnikov
v kakoršnikoli velikosti in od vsakovrstnega blaga, najpriprosteje in tudi najtežje izdelane, po najnižji ceni. Prekupcem so na zahtevanje obširni ceniki franko na razpolaganje.

Avgust Agnola
Ljubljana, Dunajska cesta št. 13.
Velika zaloga steklenega in porcelanaste blaga itd.
Krasna izber raznovrstnih svetilk.

JOSIP MURNIK
trgovina s špacerijskim in delikatesnim blagom in vinarna
Ljubljana, Sv. Petra cesta.
Velika zaloga vsakovrstnega špacerijskega in delikatesnega blaga, šampanjca, pristnega francoskega in domačega medicinskega konjaka, vina, ruma, likera itd.

Slaščičarna in kavarna
Ivan Gotthard
Ljubljana, Stari trg 6
priporoča izvrstne izdelke ob najnižjih cenah.

Fotografični atelije
JULIJ MÜLLER
Ljubljana, Miklošičeva cesta 8.
se priporoča za izvrševanje vsakovrstnih fotografij v atelijeju, kakor tudi izven hiše.
Povečanja po vsaki podobi.
Priznanje Nj. Vel. cesarja Franca Jožefa I.

Tovarna za stroje
G. Tönnies, Ljubljana
Specijaliteta: Žage in stroji za obdelovanje lesovja, turbine, transmisije, naprava za odvajanje žaganja in oblanja, sesalno plinovce motorje, najcenejša gonilna sila 1—3 v. na uro in konjsko silo.

J. KOSTEVC
Ljubljana, Sv. Petra cesta 4.
Velika zaloga manufakturnega blaga, suknene in modnega blaga za ženske in gospe, velika zaloga solidno izdelanih modrcov, ženskega in moškega perila, krvat, svilne, baržuna, modnih nakitov itd.
Vzorci na zahtevo poštnine prosto.

Rastlinski liker
„FLORIAN“
je najboljša
kapljica za želodec.

OGLASI PRIPOROČILA VREDNIH DOMAČIH TVRDK

Prva slovenska **Delniška družba** **združenih pivovaren Žalec in Laški trg v Ljubljani**

priporoča svoja piva, varjena iz najboljšega sadu in hmelja in zagotavlja vsem svojim odjemalcem najsolidnejšo in najtočnejšo postrežbo.

Cenjena naročila naj se naslovijo na: **Delniško pivovarno Laški trg, Štajersko.**
Vsi drugi dopisi pa na: **Delniško družbo združenih pivovaren v Ljubljani.**

Poskusite vendar enkrat naročiti
si svoje čevlje pri

Mateju Oblaku
čevljarju v Ljubljani, Vegove-
ulice št. 12.

Prepričali se boste o elegantni opravi,
nizki ceni in trpežnem izdelku.

Ustanovljeno leta 1870

Lastni izdelki **PERILO** Lastni izdelki

za gospode, dame in otroke zaradi
izvrstnega kroja, natančnega dela
in zmerne cene daleč čez
meje Kranjske, priporoča

trgovina z modnim blagom za
gospode in dame in trgovina
za opreme

C. J. HAMANN

Ljubljana, Mestni trg šte. 8

dobavitelj perila cesarske visokosti, različnih
častniških uniformiranj, zavodov itd.

Perilo po meri se prav brzo zgotavlja.

NAJBOLJŠA KURJAVA

za železne peči je **KOKS**
brez dima, saj in vsakega duha.

Vedno v zalogi
v ljubljanski plinarni.

L. M. ECKER, stavb. klepar

Ljubljana, Dunajska cesta 7 in 16.

Vsakovrstna stavbinska dela. Najcenejša iz-
vršitev lesno-cementnih streh in pokrivanje
s strešnim lepom. Zaloga strešnega laka,
lesnega cementa in strešnega lepa. Strelo-
vodne naprave po izkušeni sestavi. Vodo-
vodne instalacijske naprave vsake vrste.
Zgradba stranišč in kopalnih naprav. —
Proračuni na zahtevanje brezplačno.

Pristni domači brinjevec

preizkušen na kemičnem
preskuševališču za živila v Ljubljani
razpošilja s certifikatom

Ivan Mali v Škofjiloki

v zapletenih steklenicah po 3-3 litre.

Teodor Korn

pokrivalce streh in klepar
ter vpeljavec strelovodov
(prej Henrik Korn)

priporoča se p. n. občinstvu za iz-
vrševanje vsakoršnih kleparskih del
ter pokrivanje streh z angleškim,
francoskim in tuzemskim škrljem,
z asbest-cementnim škrljem (Eter-
nit) patent Hatschek, lesno in plošč-
nato opeko, lesnocementno in stre-
šno lepenko.

Vsa stavbinska in galanterijska kleparska
dela v priznani solidni izvršitvi. Poprave
izvršuje točno in ceno. — Proračuni brez-
plačno in poštnine prosto.

Albin Walland

specijalist modernih sobnih
in dekoracijskih slikarij
Ljubljana, Privoz šte. 3
se priporoča za vsa v to stroko
spadajoča dela.

„SLOVAN“

MESEČNIK ZA KNJIŽEVNOST,
UMETNOST IN PROSVETO.

Naročnina na leto znaša 12 K, za dijake
10 K; za Nemčijo 13 K 50 v.; za druge
države 15 K.

100 milijonov kron prekoračeno!

Sijajen uspeh avstrijske družbe.

C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu je v minoletem letu izgotovila **14.696 novih polic na življenje z 102.307.613 kron zavarovane glavnice.** Ta ogromna svota je največja, katero je sploh kaka evropska zavarovalnica v jednem letu dosegla, ter dokazuje koliko zaupanje uživa ta družba vsled svoje kulantnosti in nizkih premij. Z zadovoljstvom bodi naglašano, da ima ta uspeh **avstrijska družba** pred vsemi drugimi mnogoštevilnimi zavodi **kot prva** izkazati.

Glavni zastop v Ljubljani, Gradišče šte. 4.

DRAGOTIN HRIBAR ©

LJUBLJANA

TISKARNA
ZALOŽNA KNJIGARNA*
KNJIGOVEZNICA

TRGOVINA S PAPIRJEM, PISALNIM
IN RISALNIM ORODJEM.
SKLAD ŠOLSKIH KNJIG IN MOLIT-
VENIKOV NA DEBELO IN DROBNO.
ZALOGA POSLOVNIH KNJIG
IN TISKOVIN.
NAJVEČJA IZBER RAZGLEDNIC
IN UMETNIŠKIH DOPISNIC.
ZALOGA NAJBOLJŠIH STRUN
ZA GLASBILA.

JOSIPINA SCHUMI TOVARNA
LJUBLJANA SLADČIC
IN KANDITOV

PRIPOROČAM P. N. ČAST. TRGOVCEM IN
SLAVNEMU OBČINSTVU SVOJO NAJ-
VEČJO, NAJCENEJŠO ZBIRKO SLAD-
ČIČARSKIH IZDELKOV.

NADALJE PRIPOROČAM
VSAKOVRSNE ČASU
PRIMERNE PREDMETE,
KAKOR:

FINE BONBONE,
ČOKOLADO,
PECIVO I. T. D.

VSI MOJI IZDELKI SO IZBORNE KAKOVOSTI TER
PO KOLIKOR MOGOČE NIZKI CENI.

PRIVATNA NAROČILA IZVRŠUJEM TOČNO TER LE PROTI
POŠTNEM POVZETJU.

Cena na leto 6 K, na pol leta 3 K, za Nemčijo 7 K 20 h, za vse druge države
8 K 40 h. Posamezna številka 30 h.

Lastnina in tisk Drag. Hribarja v Ljubljani. Ureja S. Magolič v Ljubljani.